

Prasījumi

- konstatēt, ka, vēlākais līdz 2016. gada 18. aprīlim nenodrošinot tādu normatīvo un administratīvo aktu spēkā stāšanos, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 243. lpp.) prasības, vai katrā ziņā nedarot Komisijai zināmus šos tiesību aktus, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi minētās direktīvas 106. panta 1. punktā paredzētās prasības;
- uzdot Luksemburgas Lielhercogistei saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu samaksāt kavējuma naudu 11 628 EUR apmērā par katru nokavēto dienu, sākot no brīža, kad tiks pasludināts spriedums šajā lietā sakarā ar pienākuma paziņot Direktīvas 2014/25/ES transponēšanas pasākumus neizpildi;
- piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Dalībvalstīm atbilstoši Direktīvas 2014/25/ES 106. panta 1. punktam bija pienākums vēlākais līdz 2016. gada 18. aprīlim nodrošināt tādu tiesību aktu spēkā stāšanos, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Tā kā Luksemburga nebija paziņojusi direktīvas transponēšanas pasākumus, Komisija nolēma vērsties Tiesā.
2. Savā prasībā Komisija ierosina Luksemburgai noteikt kavējuma naudu par dienu 11 628 EUR apmērā. Kavējuma naudas apmērs tika aprēķināts, ņemot vērā pārkāpuma smagumu un ilgumu, kā arī preventīvo iedarbību, ievērojot šīs dalībvalsts maksātspēju.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 9. februārī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden
(Nīderlande) – Sociale Verzekeringsbank/F. van den Berg un H. D. Giesen**

(Lieta C-95/18)

(2018/C 161/24)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: Sociale Verzekeringsbank

Atbildētāji: F. van den Berg un H. D. Giesen

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a. Vai LESD 45. un 48. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem tādos gadījumos kā šie ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā AOW⁽¹⁾ 6.a panta b) punkts? Šī tiesiskā regulējuma sekas ir tādas, ka Nīderlandes rezidents nav piesaistīts šīs domicila valsts sociālās apdrošināšanas sistēmai, ja viņš strādā citā dalībvalstī un, pamatojoties uz Regulas Nr. 1408/71⁽²⁾ 13. pantu, viņam ir piemērojamas nodarbinātības valsts sociālās apdrošināšanas tiesību normas. Šos gadījumus raksturo tas, ka ieinteresētajām personām, pamatojoties uz nodarbinātības valsts tiesisko regulējumu un ņemot vērā viņu profesionālās darbības īslaicīgumu šajā valstī, nav tiesības uz vecuma pensiju.

- b) Vai, lai atbildētu uz 1. jautājuma a) daļu, nozīme ir tam, ka domicila valsts, kurai nav kompetences saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 13. pantu, rezidentam nav pienākuma veikt iemaksas šīs domicila valsts sociālās apdrošināšanas sistēmā? Proti, attiecībā uz periodiem, kad rezidents strādā citā dalībvalstī, viņš, pamatojoties uz Regulas Nr. 1408/71 13. pantu, ir piesaistīts tikai nodarbinātības valsts sociālā nodrošinājuma sistēmai, un arī Nīderlandes valsts tiesību aktos šādā gadījumā nav paredzēts pienākums veikt iemaksas.
- 2) Vai, lai atbildētu uz pirmo jautājumu, nozīme ir tam, ka ieinteresētajām personām bija iespēja brīvprātīgi noslēgt apdrošināšanas līgumu saskaņā ar AOW vai viņiem bija iespēja lūgt *Svb* noslēgt vienošanos Regulas Nr. 1408/71 17. panta izpratnē?
- 3) Vai Regulas Nr. 1408/71 13. pantam ir pretrunā situācija, kad tādai personai kā *H. D. Giesen* sievai, kura pirms 1989. gada 1. janvāra, vērtējot tikai saskaņā ar valsts tiesību aktiem, viņas domicila valstī Nīderlandē bija apdrošināta saskaņā ar AOW, pamatojoties uz šo apdrošināšanu, rodas tiesības uz vecuma pensiju, ja runa ir par periodiem, kuros tai saskaņā ar šo regulas tiesību normu, ņemot vērā profesionālo darbību citā dalībvalstī, bija piemērojami šīs nodarbinātības valsts tiesību akti? Vai arī tiesības uz pabalstu, pamatojoties uz AOW, ir jāuzskata par tiesībām uz pabalstu, kas saskaņā ar valsts tiesībām nav atkarīgas no nodarbinātības vai apdrošināšanas nosacījumiem sprieduma *Bosmann* ⁽³⁾ izpratnē, kas nozīmē, ka viņas gadījumā var tikt piemēroti šajā spriedumā ietvertie apsvērumi?

⁽¹⁾ *Algemene ouderdomswet* (Likums par vecuma pensijas vispārīgo sistēmu).

⁽²⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV 1971, L 149, 2. lpp.).

⁽³⁾ EU:C:2008:290

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 9. februārī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – Sociale Verzekeringsbank/C. E. Franzen

(Lieta C-96/18)

(2018/C 161/25)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Sociale Verzekeringsbank*

Atbildētāja: *C. E. Franzen*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 45. un 48. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem tādā gadījumā kā šis ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā AKW ⁽¹⁾ 6.a panta b) punkts? Šī tiesiskā regulējuma sekas ir tādas, ka Nīderlandes rezidents nav piesaistīts šīs domicila valsts sociālās apdrošināšanas sistēmai, ja viņš strādā citā dalībvalstī un, pamatojoties uz Regulas Nr. 1408/71 ⁽²⁾ 13. pantu, viņam ir piemērojamas nodarbinātības valsts sociālās apdrošināšanas tiesību normas. Šo gadījumu raksturo tas, ka ieinteresētajai personai, pamatojoties uz nodarbinātības valsts likuma tiesisko regulējumu un ņemot vērā viņas profesionālās darbības īslaicīgumu šajā valstī, nav tiesības uz ģimenes pabalstu.